

[...]

30.223/II/PD

[...]

Mijnheer de Eerste Minister,

Ter zitting van 25 maart 1999 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht tegen het Europees Centrum voor Vermiste en Misbruikte Kinderen omwille van het feit dat ter gelegenheid van een campagne er telefoonkaarten en affiches werden verspreid waar geen enkele Duitstalige vermelding op voorkomt.

*

* *

Bij brief van 15 februari 1999 verschaft u de VCT de nodige inlichtingen.

Uit deze inlichtingen blijkt dat het Centrum een particuliere instelling is die niet onder de regering ressorteert.

*

* *

De bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) zijn van toepassing op de openbare diensten of daarmee gelijkgestelde instellingen. Private natuurlijke of rechtspersonen zijn enkel aan de taalwetgeving onderworpen voor zover ze concessiehouder of opdrachthouder van een openbare dienst zijn, of voor zover ze een private medewerker van een openbare dienst zijn (art. 1 § 1, 2° en 50 SWT).

Het Centrum is een instelling van openbaar nut.

Een instelling van openbaar nut is een instelling met rechtspersoonlijkheid gesticht met goedkeuring van de regering en d.m.v. goederen van een particulier (via authentieke schenking of testament) en die met uitsluiting van winstoogmerk, een filantropisch, godsdienstig, wetenschappelijk, artistiek of pedagogisch doel nastreven (art. 27 van de wet

van 27 juni 1921 en MAST, DUJARDIN, Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, 13^e editie, Kluwer, nr. 59).

Dergelijke instellingen zijn overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT te beschouwen als private rechtspersonen en derhalve in beginsel niet aan de SWT onderworpen (cfr. advies VCT nr. 17.117 van 17 oktober 1985).

De VCT is derhalve van oordeel dat de klacht ontvankelijk doch ongegrond is.

De VCT wijst er voor het overige nog op wanneer het Centrum gelet op haar doelstellingen (art. 3 van de statuten) optreedt als medewerker of opdrachthouder van een openbare dienst, zij gehouden is de bepalingen van de taalwetgeving te volgen in haar contacten met het publiek.

Een afschrift van dit advies wordt aan de voorzitter van de raad van beheer van het Centrum en aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]